

קב:

עין משפט
נר מצוה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

(6) [ומתפסא ספיי דע"ז].
ס) ולקמן ק"ל. ג) ז"ל
מק"ד. ד) וע"ע חוסי כ"מ
קט"ו: ד"ה שאלת וחס'
מנחת מנ. ד"ה א"ן. ס) ג'
מח"ס לר"ל.

תורה אור השל"ם

1. רק חזק לכלתי אבל
הד"ס כי הד"ס אף ע"פ
ולא תאכל דגוש ע"פ
הק"ש. דב"י י"ב כג'
2. ואנשי קרש תריון ל'
וק"ש בשדה טורפה לא
תאכלו לכלב תשלכון
אתה. שמו"ת כ"ב

רבינו גרשום

גמ' וכו' וכו' מעט: אמר
רבא א"ת תמצא לומר סבר
רבי מחשבא אובלין ספיה
מחשבה חישב לאוכלי
כלומר רבי דפוסו דבחייה
לא לאיברי עומדת: אם
תמצא לומר דסבר רבי
מחשבא אובלין ספיה
מחשבה חישב לאוכלי
אבר אבר כ"ו כלומר
א"ע"ג דאכלה כולה שלימה
אוליין בתו מחשבתו
וחי"ב משום אבר מן
החי: ואמר רבא א"ת
תמצא לומר סבר רבי א"ת
שמעון מחשבא אובלין.
כלומר ר"א ב"ר שמעון
דסבר נטל צפור שאין בו
כחית בחייה ואכלה חיוב
חי"ב לאוכלה מתה דאני
חי"ב אלא בכחית דבבלה
היא ואכלה חיה מתה
ככחית פטור דאוליין בתו
מחשבתו דמחשבתו היתה
לאוכלה נבלה: ובשר מן
הטרפה אפי' בחייה כגון
שיצט"ב רב אחת משפחה
עשרה טרפות: אבל אבר
מן החי ובשר מן החי ל'
יוחנן חי"ב שתי' דמפיק
להו משני לאיין לריש
בן לקיש אינו חי"ב שתי'
אלא אחת דמפיק להו
לתריו"ה מלאו אתה: אבל
בשר מן החי ובשר מן
הטרפה לריש לקיש חי"ב
שתי' דמפיק להו מתו
קרא: ל' יוחנן אינו חי"ב
אלא אחת. דמפיק להו
לתריו"ה מלאו אתה: אבל
אבר מן החי ובשר מן
הטרפה דברי הכל חי"ב
שתי'. לתריו"ה משקי להו
סתי' לאי'.

כחיה ככל שהוא. משום אבר מן החי. אלמלא לא בעינן ביה כחית:
במיטתה ככחית. דנענלה אפילה כמינא וכל אפילה בכחית בר מאכר
מן החי דכחיה קרא וקפיד אלכר לחודיה: טמאה בין כחיה בין
במיטתה ככל שהוא. מייב דכחיה היא ולא לריכה שיעור דמתן בלתי
הן הלוקין (מס' דף י"ג.) זכאלו נמלה
כל שהוא שהוא חי"ב משום שהיא
ככחיה אלמלא נגריה אפורה בכל
שהוא אכל לאו דנענלה ליכא למיזבי
משום נגריה דנענלה לא היה עליה
שם נבלה הלך אלאו דנענלה לא
מחייב. עד כות. חתני מיהא
בטורה כחיה ככל שהוא: נעל לטור.
והיא טהורה: רבי פטור. מפרש
ואולי דקסבר אין אבר מן החי בשלימה
דלאו אבר מיקריא ומיהו אי ליכא
כחית הוה מחייב דלא גרע מבשר מן
החי דמחייב עלה ככחית דהא נמי
בשר הוא: ורבי אלעזר כרבי שמעון
מחייב. דקסבר שלימה אין לך אבר
מן החי גדול מזו ובאכר לא בעינא
כחית: חנקה ואכלה. אין כאן אלא
איסור נבלה ואכלה לא מחייב משום
כחיה וכחית בעינן: לאכריס עומדת.
לנחמה עומדת הלך כל אבר ואבר
שנה קרוי אבר כפי עלמנו יש כאן
משום אבר מן החי דמחייב בכל דהו
ומיהו חדא הוא דמחייב חדא התראה
היא: לאו לאכריס עומדת. עד
משמעט ואין כאן שם אבר אח"כ
הפרשו אכל דכ"ע לאכר לא בעינן
כחית דקתני ק"ו על אבר ממנה חי"ב
ולא פליג רבי: נמשה בשר. הא
דקתני שאין בו כחית כשאיין דאבו כחית
בשר אלא משום וגידין ועלמות משלימין
לכחית: מי איכא מידי. ע"פ כחוש כל
קך: דכחיה ליכא כחית כחיה. והוא
גדול שנחת מאכריו איכא כחית
נמשה בשר וגידין ועלמות משלימין
דקתני על אבר ממנה חי"ב ואמת
דכחית עסקין ורישא קתני שאין בו
כחית ומקמינן דליכא כחית בשר:
קלנישא. ע"פ כחוש מאל: קלנישא
ע"פ עמא הוא. והיא דליכא איסור
נבלה פסחות מכחית איסור טמא
מיהא איכא דכחיה היא דאלמך רב
טמאה בין כחיה ובין כמיתתה בכל
שהוא: כעין קלנישא. ע"פ טהור
שהוא כחוש כעין קלנישא: אס"ל
אם תמצא נחמד בעוד החיות עם הכבש: ובשר בשרה
בעלמא דלית ליה מחשבת אובלין א"ס
חשב לאוכלן כענין זה: שמה מחשבה.
ואוליין בתרה: חשב לאוכלה. ל' פטור

אבל צפור ב' הבא נמי במשהו בשר גידים ועצמות. ובין הכל
נרץ שהיא כחית ולא הוה כמשהו דסיפא דהוה כחיה והוה משהו
ממש: שאין בו כחית ואכלו רבי פטור. פי' נקוטנטס דקסבר
דלוי אבר מן החי בשלימה ומיהו אי ליכא כחית הוה מחייב דלא גרע
מבשר מן החי דמחייב ככחית דהא
נמי כן הוא וקשה לפירושו דאלמך
בסמוך אכל אבר מן החי ובשר מן
הטרפה רבי יוחנן אמר חי"ב שתי'
וריש לקיש אמר אינו חי"ב אלא אחת
ומוקי לה בנחמה אחת וטרפה עם
יציאת רובה וקסבר ר"ל דלאו לאכריס
עומדת ולא אחי איסור אבר מן החי
וחיל איסור טרפה והשמה מ"מ
לחי"ב שתי' משום טרפה ובשר מן
החי דקתנו כחית נגדי הדדי יש לדחות
כגון שאין באבר זה כחית בשר דלא
מחייב משום בשר מן החי והא דמחייב
משום טרפה היינו כשלקח בשר
מטרפה אחת והשלים לכחית דוחק
הוא ועוד דל"כ אמאי לא חיל עליה
איסור אבר מן החי כיון דליכא
מטרפה אלא ח"י שיעור דכ"פ נחמה
דיומא (דף ע"ג.) ופרק ג' דשנעות
(דף כ"א:) תניא שנעוה שלא אוכל
טרפות ונבלות שקלים ורמשים
חי"ב ומוקי לה ר"ל כמפרש ח"י
שיעור אלמלא א"ע"ג דלא חיל איסור
שנעוה אחת משום דמוטבע ועומד
הוא מ"מ חיל אח"י כחית ונראה לפרש
כי היכי דלאו לאכריס עומדת הכי נמי
לאו לחמיכת בשר עומדת והא דנקט
אסור שאין בו כחית לנחמה דרבי
אלעזר נקט דלפ"ד מחייב ועוד נראה
לר"י דלפלו למ"ד לאכריס עומדת
מורה דלאו לחמיכת בשר עומדת כחיה
דלמך ר' יוחנן בסמוך אכל חלב מן
החי מן הטרפה חי"ב שלשה ומוקי לה
בנטרפה עם יציאת רובה ונחמה
לאכריס עומדת דלמי איסור טרפה
וחלב ואכר מן החי כחית הדדי והשמה
אמאי נקט טרפה בלאו טרפה איכא
ג' אבר מן החי ובשר מן החי וחלב
אלא ודאי כחמה כחיה לאו לחמיכת
בשר עומדת ולא אחי וחיל על שאר
איסורין: ובשר בשרה שיהא זה
בשר מן החי. מדכתיב צדה דריש
דמשמע שפירש ממקומו וקף על גב
דלטרקין לבשר שיאח מן ממחמתו
כדלמך ב' צמה המקה (ועל דף
ק"ה:) כולה דריש מניה: אבל אבר
מן החי ובשר מן החי יוחנן חי"ב
שתי'. ואע"ג דלוי לוקין על לאו

שיטה מקובצת

אמר רב שרביא
בקלניא אי בקלניא
אימא סימא: אכל בשר
מן החי. נ"ב ע"י חוסי
פסחות דף ג"ח ע"ב: לא
מחייב עליה עד דאיכא
כחית קתני מיהא בטורה:
ד' שאין בשר כחית אלא
משום: ח' חי"ב לאכלה
סחה דגלי דעמיה:

רבינו גרשום

אכל צפור טהורה בחייה
כל שיהא. כלומר כיער
אמית אבר מן החי
ערך כחית: חנקה ואכלה
דברי הכל ככחית. דבבלה
שיעורא ככחית: אלא
דבר סבר בהמה כחיה
לאכריס עומדת. כלומר
ר"א ב"ר שמעון הוא סבר
לאיברי עומדת לייקך
אכל אבר ממנה חי"ב:
הכ"ע לא בעינן כחית.
כלומר אכל אבר הימנה
לא בעינן כחית: ומי איכא
מידי דבכחיה לית בה כחית
ובחד אבר. כלומר דאפי' כחית
אכלה ר"א ב"ר שמעון
מחייב מקו ועל אבר
הימנה חי"ב ואמרי' אם
כחיה כחית חי"ב דמשהו
בשר גידים ועצמות בחד
אבר ומי איכא מידי
הכחיה לית בה כחית
הדיוני נטל צפור שאין
בו כחית ובחר אבר יוחנן
בו כחית בין כשר גידים
ועצמות: אבר רב שביא
בקלניא. כמקרא דעצמות
שלה נטח ואין בה בשר
אלא מעט: אלא כעין
קלניא. כלומר ע"פ טהור
כעין קלניא ועצמותיה

אכל צפור טהורה בחייה בכל שהוא
במיתתה בכחית וטמאה בין כחיה בין
במיתתה בכל שהוא הכא נמי במשהו
בשר גידים ועצמות ת"ש⁶ נטל צפור שאין
בו כחית ואכלו רבי פטור ור' אלעזר בר ר"ש
מחייב אמר ר' אלעזר בר' שמעון ק"ו על
אבר ממנה חי"ב על כולה לא כל שכן חנקה
ואכלה דברי הכל ככחית עד כאן לא פליגי
אלא דמר סבר כ' בחייה לאכריס עומדת ומר
סבר בחייה לאו לאכריס עומדת דכ"ע מיהא
לא בעינן כחית אמר רב נחמן במשהו בשר
גידים ועצמות ומי איכא מידי דבכחיה לית
ביה כחית בשר ובחד אבר אית כחית במשהו
בקלניא אימא סיפא חנקה ואכלה דברי
הכל ככחית והא קלניא ע"פ טמא הוא ואמר
רב טמאה בין בחייה בין במיתתה במשהו
אלא כעין קלניא אמר רבא את"ל סבר רבי
מחשבא אובלין שמה מחשבה חי"ב
לאוכלה אבר אבר ואכלה כולה חי"ב א"ל
אבי ומי איכא מידי דאילו אכיל ליה אחר
לא מחייב ואכיל ליה האי מחייב אמר ליה
זה לפי מחשבתו והוה לפי מחשבתו ואמר רבא
אם תמצא לומר סבר ר' אלעזר בר ר' שמעון
מחשבא אובלין שמה מחשבה חי"ב
לאוכלה מתה ואכלה חיה פטור א"ל אבי
ומי איכא מידי דאילו אכיל ליה אחר מחייב
ואכיל ליה האי פטור א"ל זה לפי מחשבתו
וזה לפי מחשבתו אמר ר' יוחנן ילא תאכל
הנפש עם הבשר יזה אבר מן החי יבשר
בשרה טרפה לא תאכלו יזה בשר מן החי
יבשר מן הטרפה ור"ש בן לקיש אמר לא
תאכל הנפש עם הבשר זה אבר מן החי ובשר
מן החי ובשר בשרה טרפה לא תאכלו זה
בשר מן הטרפה אבל אבר מן החי ובשר מן
החי לר' יוחנן חי"ב שתי' שתי' לר"ש בן לקיש אינו
חי"ב אלא אחת ו' אכל בשר מן החי ובשר מן
הטרפה לר"ש בן לקיש חי"ב שתי' לר' יוחנן
אינו חי"ב אלא אחת אבל אבר מן החי ובשר
מן הטרפה לדברי הכל חי"ב שתי' ורמינהו
אבל

זה שאין זה כחית: אבר אבר. גלי אדעתיה דלאכריס עומדת וכי אכלה
שלימה נמי אבר קרינא ביה: אכיל ליה אבר לא מחייב. דלא אכר
מיקריא למי"ב עליה ככל שהוא: ה' לאוכלה מסה. דגלי דעתיה
דכחיה לאו לאכריס עומדת: לא תאכל הנפש עם הכבש זה אבר
מן החי. דלכר חי מקרינא ג) נפש שאם יחטתו אינו עושה חליפין
שלא ישוב עוד כנפש הגטולה שאינה חוזרת והכי משמע לא תאכל
הנפש בעורו עם הכבש בעוד החיות עם הכבש: ובשר בשרה
משמע שפירש ממקומו וזהו בשר מן החי וטרפה כמשמעו:
וריש לקיש אמר לא תאכל הנפש עם הכבש זה אבר מן החי
ובשר מן החי. והכי משמע לא תאכל הנפש ולא תאכל הכבש כל
מר

זמן שזה עם זה: לר' יוחנן חי"ב שתי'. דתרי לאוי איכא וע"ג דנחמד אכלה ומדא התראה אכלינאו מחייב תרתי: אלא אחת. דמד לאו
הוא ובין דנחמד אכלה ומד לאו הוא חדא הוא דמחייב וכן כולן: לדברי הכל חי"ב שתי'. דנין למר ובין למר קראי נפקי: